

ήμισυς

ήμισυς, ημίσεια, ήμισυ, επίθ. [<αρχ. ήμισυς], μισός·

- εξ ημισείας, σε δυο ίσα μέρη: «δυο παιδιά είχε και τους άφησε εξ ημισείας την περιουσία του || όσα έξοδα γίνονται τα πληρώνουμε εξ ημισείας»·

- η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, βλ. φρ. αρχή·

- κατά το ήμισυ, κατά το ένα δεύτερο, το μισό: «αυτό το εργοστάσιο, κατά το ήμισυ είναι δικό μου»·

- το έτερον ήμισυ, ο ένας από τους συζύγους και συνήθως αναφέρεται στη σύζυγο: «απ' τη μέρα που παντρεύτηκε, δεν πάει πουθενά χωρίς το έτερον ήμισύ του». Από το ότι, σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, η Εύα πλάστηκε από το πλευρό του Αδάμ.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας